

Til lovforslag nr. L 70. Skriftlig fremsættelse (29. oktober 1998)

Justitsministeren (Frank Jensen) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab og lov om personnavne (ændring af betingelserne for indgåelse af registreret partnerskab og ændring af gebyrer for udfærdigelse af navnebevis).

(Lovforslag nr. L 70).

Lovforslaget har to formål: dels at ændre betingelserne for indgåelse af registreret partnerskab, dels at ændre reglerne om betaling af gebyr for udfærdigelse af navnebeviser.

Efter den gældende lov om registreret partnerskab kan registrering kun ske, hvis begge parter eller en af dem har bopæl her i landet og dansk statsborgerskab. Baggrunden for dette krav er bl.a. et ønske om at undgå, at udenlandske par indgår registreret partnerskab i Danmark, selv om registreringen ingen retsvirkning vil have i deres hjemland.

Norge, Sverige og Island har nu gennemført love om registreret partnerskab, der stort set svarer til den danske. Registrerede partnerskaber, der er indgået i Danmark, må derfor antages at ville blive anerkendt i disse lande.

På den baggrund foreslås det, at statsborgerskab i Norge, Sverige og Island sidestilles med dansk statsborgerskab. Det vil f.eks. betyde, at et norsk eller svensk par, som bor i Danmark - og som efter de gældende regler hverken kan indgå partnerskab i Norge, Sverige eller Danmark - kan lade sig registrere her i landet.

Det overvejes for tiden i Norge, Sverige og Island, om der skal gennemføres en tilsvarende ændring i disse lande, således at f.eks. danske par, der bor i Sverige, kan blive registreret dér.

Også andre lande har gennemført love om registreret partnerskab. I Holland trådte en lov om partnerskab således i kraft den 1. januar 1998. Det må anses for sandsynligt, at flere lande vil følge efter og gennemføre love om partnerskab.

På den baggrund foreslås det, at justitsministeren kan fastsætte, at også statsborgerskab i andre lande, der har en lovgivning om registreret partnerskab, som svarer til den danske, skal sidestilles med dansk statsborgerskab. Det vil i givet fald indebære, at statsborgere i disse lande, der bor i Danmark, kan indgå registreret partnerskab her i landet.

Endelig foreslås det, at partnerskab kan indgås, selv om ingen af parterne har dansk statsborgerskab eller statsborgerskab i de ovenfor nævnte lande. Men i så fald er det en betingelse, at begge parter har haft bopæl i Danmark i de sidste to år før registreringen. Det er altså kun personer med en mere varig tilknytning til Danmark, der kan udnytte denne mulighed.

Det er samtidig en betingelse, at der er tale om lovligt ophold i Danmark. Personer, der opholder sig ulovligt i Danmark, vil fortsat ikke kunne indgå registreret partnerskab her i landet.

Som nævnt indebærer lovforslaget også en ændring af navnelovens bestemmelser om betaling af gebyr for udfærdigelse af navnebeviser. Der har således fra forskellige sider været rejst spørgsmål om rimeligheden af disse bestemmelser, herunder bestemmelsen om, at der skal betales gebyr for ændring af efternavn i anledning af ægteskab, som er indgået i udlandet. Er ægteskabet indgået her i landet, kan navneforandring nemlig ske gratis.

Med lovforslaget imødekommes denne kritik. En gennemførelse af forslaget vil således bl.a. indebære en ligestilling mellem personer, der indgår ægteskab i udlandet, og personer, der indgår ægteskab her i landet. En gennemførelse vil også betyde, at visse andre navnebeviser til personer, der ikke er født her i landet, bliver gebyrfri.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.